

BORSSZEM JANKÓ

AZ UTAZÓ RUBEL.

Magyar Miska. Szaladj innen, mert ugy vissza guritalak, hogy alamizsnának érsz haza!

Előfizetheti a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Lajos napján.

AGY álmodó! Szeretve üdvözöl ma
A létért küzdő Nemzeted.
Téged, ki őt a távol idegenben
Mint a halottat búsan könnyezed.

Körülrajongnak gyáva búsmagyarkák,
Kikre sugárt csak neved fénye vet —
S hozzák a hirt műkönyvező szemekkel
Ó mester! meghalt magyar Nemzeted!

Fölfogva fényed, ránk veti önárnyát
E funerator busmagyarka párt . . .
Ó nagy Kossuth; hagyd őket a sötétben
És nemzetedre áraszsz fényugárt!

Pártalakulási hírek.

„Pesti Napló“ (1878 február 2.) A lapok azon híre, hogy az egyesült ellenzék nem párt: ha eddig igaz volt is, ezentul nem lesz igaz. A legbiztosabb forrásból irhatjuk, hogy Apponyi gróf minap tartott kitünő beszéde folytán a párttá tömörülés néhány nap alatt tényvé vál.

* * *

„Magyarország“ (1879 márcz. 10.) A legbiztosabb forrásból irhatjuk, hogy Szilágyi Dezső kitünő beszéde folytán az egyesült ellenzék 31 frakciója között a differenciák át vannak hidalva s néhány óra mulva a haza megmentésére hivatott elemek szilárd, homogén párttá lesznek egyesülve.

* * *

„Pesti Hirlap“ (1880 április 1.) Ami eddig nem sikerült, most a siker küszöbén áll. Néhány percz választ már csak el a pillanattól, mikor a közjogi alapon álló összes ellenzékiek egy erős, compact, fegyelmezett pártban elválaszthatatlanul egyesülnek. Sokat tett ez örvendetes esemény előidézésére Pulszky Ágost kitünő beszéde. Ezért a hírért kezeskedünk.

* * *

„Neues Pester Journal“ (1881 június 23.) Lapunk nagy tehetségű Szerkesztőjének lipótvárosi válagatóház tartott kitünő beszéde folytán a mérsékelt ellenzéki frakciónak párttá tömörülése már a legközelebbi pillanatokban megtörténik. Hoch Siegmaul Probu! Hoch die gemäßigete Opposition!

* * *

„Pesti N—ó“
„M—g“
„Bpesti H—p“
„Neues P—r J—l“

(1881 aug. 20.) Azon kitünő beszéd folytán, melyet Somssich Pál tegnap Csurgón tartott, az összes mérsékelt ellenzéki elemek egységes párttá való tömörülése, mint legbiztosabb forrásból irhatjuk, már az elmúlt pillanatok valamelyikében tényvé vált, vagy ha nem: a jelen pillanatban vál okvetlenülazzá. Tisza fölött megkondult a halálharang. Mamelukok sirjatok!

* * *

„Borszem Jankó“ (1881 aug. 26.) Ma temették el az örökké egysülő de soha sem egyesült mérsékelt ellenzék utolsó mohikánját, Veszter Imre képviselőt 128 éves korában. Igen jeles fiatal politikus volt s a politikának lett áldozata. Tudvalevőleg ő a mérsékelt ellenzék hive volt, mely egykor 80 tagból állott, de dezertáció, kihalás és bukás folytán ez egyetlen egy tagra olvadt le. Százhárom éven át Veszter szorgalmasan részt vett a mérsékelt ellenzék egységes párttá tömörítésének munkájában. Siker e törekvéseket nem koronázta s a hosszú munkában Veszter a párt legifjabb tagja végre magára maradt, de sajna, számos fractiókra oszolva. E fractiókat szilárd compact párttá tömörítendő, Veszter a mult héten egy nagyszabású és kitünő beszédet tartott a párt klubban; mielőtt azonban a tömörülés tényvé vált, a jeles politikus a nagybeszéddel járó torokmegegyőltetés folytán tegnap meghalt. A temetésen megjelent Tisza Kálmán miniszterelnök is, ki 151 éve daczára a legjobb egészségnek örvend.

Miniszteri körözés.

Ország felforgatással és népámitással vádolt

Muszka Rubel

miután Szentpétervárról suttyomban elillant, hir szerint Magyarország felé vette útját. Felszólíttatnak tehát az összes országos és megyei hatóságok, hogy nevezett egyéniségre különös figyelemmel legyenek.

Személyleírás:

Alakja	kerék.
Nagysága	küzep.
Haja	nincs.
Szája	nagy.
Orra	füom.
Hangja	csengő.

Beszél minden nyelven, anyanyelve azonban a muszka.

Felkéretnek a hatóságok a nevezett veszedelmes egyéniséget kipukatolni és biztos fedezet alatt az állampénztárba beszolgáltatni.

TISZA KÁLMÁN.

A SZÉP JÁTÉKSZER.

Igntff. Ide hozzám, gyerekeim! Netek ez a szép paizs! De mert sokan vagytok, hát mindegyötök egy darabot elvihet magának belőle. (A gyerekek visítva oda rohannak.)

S ha nem vigyázunk, bizony isten, ezek a vásott kölykök így szednék szét a mi drága hazai czimerünket.

† Szemere Miklós.

Vidáman néz a multra vissza
Az ezüstfürtös, ifju agg.
Számosz borát szürcsölve issza,
Ettől kél dalra az ajak.
Mámorba dől leányt ölelve,
Koszorú az agg homlokon . . .
Hellásznak istenlátta berke
Ihlete, jó Anakreon!

Hallád a tenger csöndes öble
Mint locsogó el a regét:
Afrodité kiszállt belőle
És kéjt lehelt a légbe szét.
Te hallál néha csöndes este
Nimfát dalolni szeliden,
Szemedbe villant gyöngye teste
Az erdő lombsűrűiben.

Ezek visszhangja csak az ének,
A melyet ajkad egybefűz . . .
De hát az öreg Szemerének
Dalában honnét annyi tűz?
A mikor ő dalolt, — kiégve,
Tarolva állt a szent berek
S az isteneket föl az égbe
Űzék a gonosz emberek.

Oly korban élt, mikor a nimfa
Az aszfálton sétálni járt —
És számoszt fuzinosítva
Republikánus Imre gyárt, —
A regényes öböl vizébe
Hobot kalmár hajója vág —
S Olympósz tetejére épít
Hötelt egy részvény társaság.

Oly korban élt, — mikor az ember
Mevénül, alig ifju még,
A lantverőknek száma tenger,
Panaszaiktól zúg a lég, —
Gyerek dalában szörnyű bánat
S az életunott, fiatal
Érezni sem tud egyéb vágyat:
»Halál! — vagy legalább jó hivatal!«

A mikor iparczik a rózsza
És áruczik a lány szive,
Az egész világ csupa próza —
S vigan dalolt agg Szemere.
Anakreont körülusogták
A nimfa, tenger, lomb, berek . . .
Szemerének szívébe adták
E szép virányt az istenek.

A vig öreg dalának vége . . .
Sirján a gyöp már nőni kezd.
A vén Szemere sirkövére
Ne véssetek rá mást, csak ezt:
»Ő ifjan szállt alá a sirba
Bár nyolczvan év volt élete!« —
E néhány szóban meg lesz írva
Az ő egész története.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Legjobb altató szer-
nek tartom a római jog
olvasgatását, és legjobb
ébresztőnek a szobaczi-
czus reggeli lépteit.

— Annak a jogásznak
van legvérmesebb remé-
nyekkel biztató jövője,
kinek államtitkár az apja;
de legélvezetesebb jelene
csak a pusztabirtokos jo-
gászfiainak van.

— Sarkalatos hiba, hogy
a vizsgálatoknál csak a
pedellus fogad el trink-
geldet.

— »Az apjánál mégis
nagyobb embert nevelék

fiamból«, — sohajtott fel az öregem, mikor a Zsiga hordár
őt tekintetesezte, engem pedig nagyságot.

— Mikor én Budapesten a Kommerben azt kérdeztem
a hónap vége felé Zsán márkörtől, hogy hogy van? — akkor
ő már tudta, hogy én h o g y vagyok.

— Mi a technikus terminus? — kérdém egyszer Dákó
Pistától. — Mikor a technikusnak fizetési terminusa van; azt
felelte.

— Mit gondolnak: micsoda népdal jut eszembe, ha
Szász Károlyt esőben látom menni? Mi más, mint az hogy:
»Esik eső Karikára . . .«

— Különb az es ő t magam is szeretem — t. i. azt,
a ki a »Zrinyit« bírja bérben.

DUETT

Gambetta és Szilágyi Dezső között.

Sz-i.

Rég megmondám
És gondolám,
De senki sem hallgata rám:
Két ol legény,
Mint te és én —
Nincsen több a föld kerekén.

Együtt.

(Tours de mains) Trallala-lalla-trallala-trala-la-la-lala
Bum!

G-a.

Hasunk pohos,
Fejünk okos,
A modorunk diktátoros,
Az elvünk ép,
A nyelvünk szép,
Ha szólunk hasra hull a nép.

Együtt.

(T. d. m.) Trallala — — — stb.
Bum!

Sz-i.

És egyformán
Féltékeny ám
Ferry, Apponyi rád s reám —
S a népi kegy
Is egyre megy —
Mindkettőnk többsége csak egy,

Együtt.

(T. d. m.) Trallala. — — — stb.
Bum!

G-a.

Nálunk az agy
Egyforma nagy,
Te a magyar Gambetta vagy;
Én francia
Szilágyija, —
Im kész az analógia.

Együtt.

(T. d. m.) Trallala . . . stb.
Bum!

Sz-i.

Egy az utunk,
Együtt jutunk.
A polczra, melyre vágyodunk . .
(Rémülten közbe vág)

G-a.

Ó kegyelem!
Lehetetlen — — —
Nagy isten irgalmazz nekem! (Elájul.)

Sz-i.

Trallala-lalla-trallala-la-la-lalla
Bum! (Séta Jobbra.)

Fővárosi élet.

— A budai Közbáthori-codexből. —

Augusztus 15. igen csöndesen folyt le. A béke seholsem zavartatott meg, úgy hogy a lakosság föllélegzett. Csak

5 órakor reggel törtek be a Városmajorutczta 12. sz. házába s négy ágyat ágyneműstől kiloptak az alvók alól, egy fiatal menyecskével együtt, kit a disznófő Abruzzái közé czipeltek s csak 10,000 frtért akarnak kiadni; továbbá

6 órakor egy (hihetőleg írőkéz) csapat betört a hajdani Drasche-téglavetőbe s az igazgatót megskalpirozta; azután

6 1/4 órakor a »Fácán«-tól a Csillagvölgybe vezető uton egy tiztagu fővárosi kiránduló csapat három álczás, bandita által megtámadtván, csupaszra kifosztatott s a rendőrség által ez állapotban találtatván, erkölcselenség és közbotrány miatt a kóterbe vettetett.

7 órakor a budai temetőnél egy uri fogatot négy kisubiczkolt arczu haramja elcsipett s a Lipótmező homoksivatagjaiba czipelte, hol hosszas keresés után csak öt percz múlva találták meg a benn ült gróf Faluvéghy, valamint neje, három leánya, öt fia, egy dédapja, egy nevelőnője és két szobaleánya fehérré aszott s a tébolydai vad csibéktől megcsipkedett csontjait. A gróf bugyelárisa, mely állítólag hét milliárdot és 57 krajczárt tartalmazott, nyomtalanul eltűnt; nyomait azonban nyomozzák.

8 órakor a Laszlovszkytól balra kezdődő amerikai őserdő mélyéből segélykiáltások hallatszottak, melyekre természetesen senki sem figyelt. Este felé egy arra vetődő csősz-ezred (tudnivaló, hogy a csőszök e vidéken saját biztonságuk kedvéért csak regiment számra mutatkoznak,) három öl széles, két öl hosszú s fél ölnyi mélységű vértavat találtak. Ugy látszik, hogy ott a rablók egy egész majálisozó nőképző együletet gyilkoltak meg egyszerre.

9 órakor a Városmajor vizgyógyintézetét gyujtották föl ismeretlen tettesek; 27 beteg benn égett, az igazgatót elevenen nyársra huzzák és a saját gyógyvizébe fojtották bele.

10 órakor a Norma-fára akasztva találtak egy fővárosi közbátorsági tisztviselőt. Mellén egy czédulán ez volt olvasható: számár!

11 órakor a svábhegyi vasutat sequestrálta egy 3000 főre rúgó egyenruhás portyázó csapat, melyet Rinaldo Rinaldini nevű olasz szabadsághős vezetett, ki Türr tábornokra hivatkozott. Azóta a vasutat Rinaldini a saját rovasára kezeli.

Délben a jelen kodex íróját, midőn épen a nap eseményeit registrálná, dolgozó szobájában négy fegyveres vitéz támadta meg, három revolverlövessel leterítették, teljesen kifosztották s így a közbáthori-codex folytatását megakadályozták.

VIGYÁZÓ LACZI

vákációls levele pajtásához

Bibicz Misihez.

Fiume, audusztus 23.

Tedvesz bajátom Miszi! Itt vagyot a magyal tendejpaltan, itt fejezem be vatációmat Józi báciét-nál. Czat a mióta távol vagyot szeletett szüleim-től, élvezem teljesen a szabadszádót. Bizony, led isz szebb lésze az isztolai évnét a vatáció. Az isztola czat tellemetlen félbe-szatitása a szünnapotnat.

Főjed pompászat a tutya napot, amelyet, mint tudod, a hajmadit detlinációhoz tajtoznat.

Ejőbb azonban benéztünt Ftüjedje, tudod, a mellé a nagy tó mellé, mely a Dönczy bácsi isztolai átlászá. szép tét fesztéttel van tőjül pindálva. A hajótapitány bácsi, mitoj medtudta, hogy én vagyot a Vigyázó Laczi, az álbocza föl atajta huzatni a lobodót, a mit édesz papa med nem endedett, mondván, hogy moszt méd toján lesz, majd ha ecczel jodász leszet, mint a Butovay bácsi.

Vojtatépen nem isz éjdemeltem med ezt a szép utazászt, mondta papa, mejt az isztolai tőnyvet helyett az ő tőnyvesz taszlijában tujtálván, hálmaszt hoztam haza, melt nem illit, hogy a tanuló többet tudjon a tanál bácinál. Édesz papa med isz atalt velni, de épen attoj lépett be Józi bácsi és mednézvén a tlasszifitációmat, hogy a magyal nyelvből »elédtelent« taptam, melt a Szalvasz bácsi elveit vallom: nem endedte med, hogy édesz papa medveljen, melt így nem leszet titéve annat, hogy egyszej valamitój az Atademiába bevásal-tanat. Hogy a latin nyelvből isz »elédtelent« taptam, azon nem czodájtozit, mejt a latin nyelv holt nyelv, a gyelmetet pedid iltóznat a holtattól; ma mál czat a pápa beszél latinul, azt pedid nem szütszéd medél-tenem.

Hát így médisz ide jutottam. Édesz papa azt mondta, otthon ne feledjem a tőnyveimet. Be isz pattol-tam hát a »Naná« Zola bácsitól, a Velulami Báto vasz-tad tőnyvét és a Zendavesztát. Amid ezetet fojdatom, ledalább nem tanulat.

»Tendejje magyal!« mondta mál Tosszuth bácsi. De nem szájaz tocki tend-jje, hanem a vizesz Adliai tendejje!

Nagy tál, hogy a titötőben tátlány- ész halszad bo-szantja az ollomat. Észe a pajton szétáltunt ész ott lát-tam a hilesz tendeli fővenyt, melyhez az osztájtanál bácsi szejeti ijászbeli doldozataim hibáit haszonlítani.

Tüjőnben a tendej pisztosz viz. Nem olyan mint a folyó. Melt mitoj ez folyit, hát ez embej válhat mid valati benne medfőjdött ész a pisztosz viz lefolyit. De a tendej

mindid egy ész ugyanaz, melyben ezejen isz medfőjdenet, anélkül hogy valaha titotojnat. Valószínűled innen isz szájmazit a tendeli malacz.

Mindnyájan nagyon őjvendünt a Jótai Mólicz bácsi medélteszténet papi olnátuszban, hogy Fiumét ész Mad-jalojszádót egy tőjteménnyel elválaszthatlanul egymász-hoz tapczolja.

Ma délben egy hojvát tölöt nyaton vádott. Nem isz tūjtem volna, de édesz papa azt mondta, hogy tegyem zebre, így tivánja ezt a magyal politita.

Ha látod Fojdó bácsit, mondd neti, hogy czótolta-tom a tezeit, mál szot anyadot gyűjtöttem, amelyet mi-helyt metteződöt a tanulász ideje, med isz tūldöt.

Iszten veled, pajtász. Magyaj tendeli üdvözlettel bajátod
VIGYÁZÓ LACZI

Jókai-ünnep Komáromban.

Azt, a ki a szülőháza volt, rég lebontották, és közel hozzá építettek egy ujat. Ennek a falába vakolták bele az emléktáblát, csakhogy hibás fölírás-sal, melyet ezennel, a késő ivadék okulása végett,

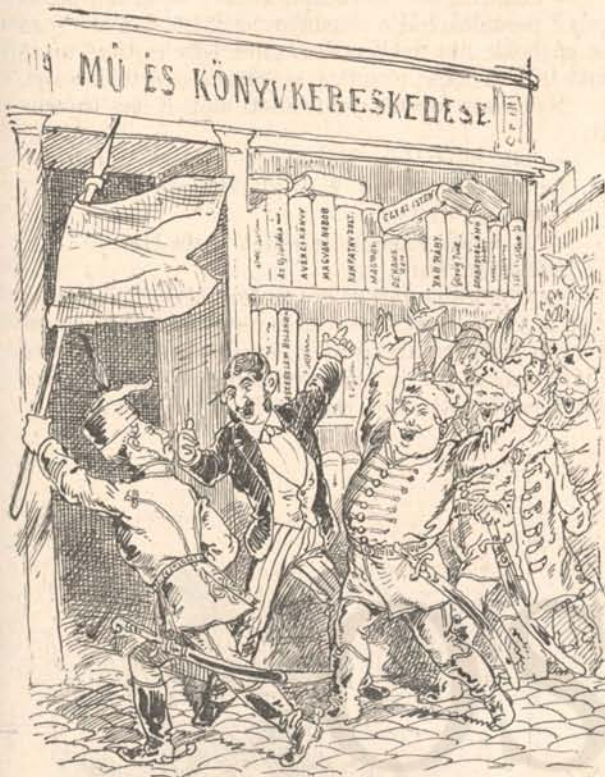

ekkép igazitunk helyre.

*

Lakoma, szónoklat, zászló, lelkesedés, Rákóczy-induló, zugás-bongás, igazi ünnep. Jól esik ekkora kegye-

let, rajongás ebben a sivár időben. Meg is hozatja a komáromi könyvkereskedő Jókai Mór összes műveit. Ha most nem csinál velök gseftet, hát soha.

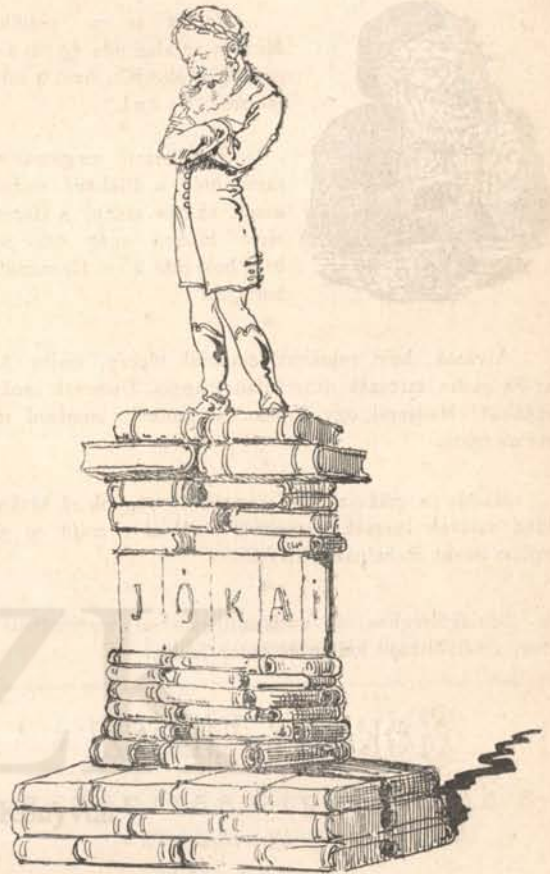

Könyvkereskedő. Tessék uraim! Vegyék meg Jókai Mór összes műveit!

Zászlóvivő. Ne prézsmítálgjon, ne zavarja az ünnep magasztos jelentőségét üzleti szavaival! Éljen Jókai! (Megindul. Az ünnepi vonat lelkes tagjai utána zúgják: éljen Jókai!)

Könyvkereskedő (bánatosan néz utánok.) De miből?

De hát, a pénz, az csak hitványság. Van dicsőség, az megmarad örökre. És majd emelünk Jókainak emléket

szobrot az ő halhatatlan munkáinak megmaradt példányából.

Börzeviczy W. M. élczei.

gyok. (*Feun, auf Lehoches!*)

Nevetnem kellett, mikor a magyarhoni tanítók azt mondták, hogy testületileg jártak Budapesten a közgyűlésre. Olyan soványak, hogy csak csontvázzalag tanácskozhattak. (*Gatt, wie moger!*)

A szabóm elrontotta a ruhámat. Büntetésül egy óra hosszaiig antichambriroztattam. Vissza adja neki az én váró-

Scet. Moritzban sokan azt hitték, hogy rólam nevezkedik így ez a svájci fürdőhely. Pedig nem is vagyok szent. Au contremineur: hízlek magamnak, hogy szentelen va-

termem, amit vétett ellenem az ő varróterme. (*Me-e-erkwiltedig geustreich!*)

Balaton-Füreden kibéreltem Mr. Youngtól a yachtot. Bele szállva egyenest a kormányra ültem és átengedtem magamat néhány órai édes esalódásnak. (*Bitter!*)

Azok a rumonyok a mi határunkon ugyancsak óláhokodnak. (*Eugentllich nicht einmal ein Wütz!*)

Fiumében lesz tehát kis népszínház. Olyan Evva-filiale Budapesten Evva, Fiumében Evviva. (*Macht's bessere bei ä so ä brennedigen Sirocco!*)

Nagyszerű az a muszka hadsereg. Van ott nem esupán pionnier corps, de azonkívül még egy spionnier corps is. (*Ignatieff soll süch güften!*)

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Foresa az a publikom! Minden ontalan oda ég edj teáter és mégis okorják, hoid a színész játszon t ő z z e l.

*

Sadálkozom magamat azon rajta, hoid a Blaháné nadságos aszon akarja menni a Herminatérre. Hiszen még nem olejan üreg hoid már a — Herminatérre kerüljön.

*

Alvasok, hoid románok sinálnak térkép, amibe Arad, meg Szegedin tartozák Romániához hozzá. Üsmerek azokat a mappákat! Madjarol ógy hijják: ábrándkép; románol meg: carta morgana.

*

Miotán a szláv apostol a robel — vagyok rá kíváncsi: hoidha szlávok lesznek egyesítve, sinálnak-e majd ed nagy templom Szent Robelnak a tiszteletre.

*

Szalagféregben és antisemitismosban szenvedheti oz ember, a nélkül hajd todomása volna felüle.

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

— Kuncsorgásajim végezettye. —

Czurukk!

Vissza jabbul az országbul, akinek hig a kenyere, lutheránus a császárja, szüz a királyja, basa a kormányzója. Nem való magyarnak ez a drótozott birodalom, ütném ki a fenekit! Csak jobb otthul, mer bátor czudar ország úttján csülökig dagaszt az hazafijas lú jaz deficzit sarába, de letalább szidhatom a kocsissát, vetné föl a krobót dicsőség, akit magára nevelt.

Szinte jól esik, hogy megest magyarán nyomhatom ki az ér-zésejimet.

Beniztem Rajkenhálba. Mondok: savas kurán vagynak itt, ott a gasztok meg a gasztinák, magam meg borsos legíny vagyok, hát e'kkis savas-borsos kurát mé ne ejtenék mög kiéhdzett szomjas mivóltomon?

Ugy mászott el a sok vendíg előttem, mint a beteg légy. Alyig ak. dt benne hozzám való vérbélü asszonyka, mer a többi, jaz fehér cselidnek oan sárga vót, akar a

repczevirág. De mán ha neköm virágzik, piros legyék mint az rúzsza! Alyig akadt — de csak akadt. A gradéros ház sós venyige-kazlaji alatt karikázott el ippeg.

— Vohin beliben czu rádeln, czukker vájbhen in zalcz-tégely? perdülök feléje elegányos lendülettel. Denn venn álte gázbokk libt lekken dén zalcz, édle rajtferd umzó desztó lekt czukker, mondám magamra való tekintetvel.

Nyájassan fogadta jaz feladott szót. Kezes bajorka volt.

— Oh, folytatám, Bájerland stamnt gevisz fon báj, venn alle frájla czu Inen glájkhen.

Aszongya ű:

— Ach, wie schnell Sie reiten, mein Herr!

Aszondom én:

— Gehöre ja darum czu rajter náció! Venn ich nur so báj Inen feszt im zattel ziczen köntte! És olvadékonyan pislántottam az kélk szöme közzé. Szép tiszta idő járt ezen a két kis mennybótozaton. Közbe a sós párátul csapos lett az balyuszom. Mondom neki:

— Venn gráde zalcz inhalácziön zi braukhen, hir fon májne belégte snurbárt könnyen zi inhaliren beszte gezundhajt. Lében zi mit der gelégenhajt! biztatom és genge derekának böcsőre hajlitom férfijas karomat.

Hát bizsmárk a megmondhatója, hogy esött: de ecczerre jabbul a két kis mennyországból két villám czikázott felém, pejig be se föllegzett; oszt ugy bejütött a fülem tövibe a ménkü, hogy duflának láttam túlle ja vín Watzmán-hegyet. Öszöm a patyolat ujját, de kemínyen czirógat vele! Mondok: kezes a kis jószág; hát markos! Böcsülöm az nyöi virtust, és az szemírem fölhaborodása sokszor kedvessebb én neköm, mint az az ócssó hagyogtás. Csömörös hátamnak az dagasztás nem szolgál

oan jó, mint e' kkis parázs pofony az ábrázatomnak, csak hogy puha, fehér lögyék ám a helye, a hunnad származik.

— Küssze dasz vájsze praczl für gnédige stróf, mosolygok feléje. Iszt fon inen zússzer fájge auf ór, vi puszel fon francziskáner auf maul.

De jerre bögybe vágta a fejít, oszt eszaladt mint kakas elül a jércze.

Szebbet, jobbat u'sse tanálok itt ebbe ja vín gidáknak való gönye országba. Fütty masina, haza vigy!

A redutt ódalán látok két hosszi törüközöt kovályogni a meleg levegön. Hát ezeket ki száríjja most? Hásze ki sincsenek mosval? Vagy ugy: a női iparkiallításnak a lobogó hirdetése. Nem nagyon biztat a czégérje. De csak bemenek: támogatjuk, hogy e ne dújjön. Az eeső akit látok egy uri kisasszonyba ójtott paraszt lyány. Oan Böske, hogy akar meik szalonyba bejillik Eliznek. Szösz fonyalat eresztött a kis aranyos.

Megszóllitom hódulól nyájasságval.

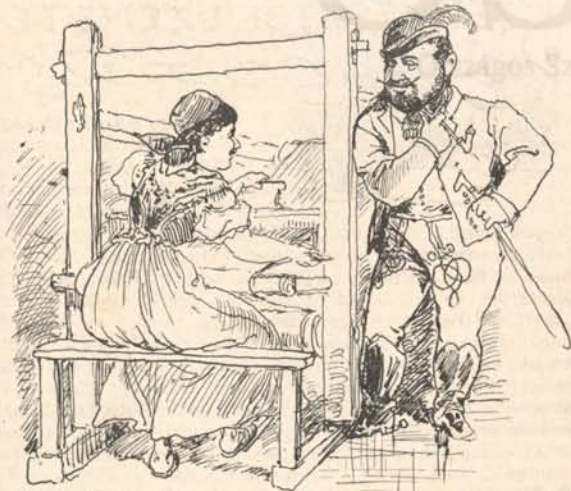
— Kisasszonyka cselédöm, mondok, de csak szaporán pörög az orsó azon a keztyübe szokott ujján! Tudsze rozsám vikony fonyalat?

Hát nem ezt felelete rá, hogy:

— Ha me'ffogod babám, eszakad. Nem is fogtam mög.

— Lássa, szógám nassám, mondok, ezzel a vikony fonállal örökre magáhol fűzhetne, ha magácska is ugy akarná. Epirút, eszaladt. Hát csakugyan parasztlány vót.

Fonyalon kezdtem, folytatom a szövőszékön. Ott

csapkodta a vetéllöt tüled hozzád a Timár Sára, a számadó juhászomnak a menyé.

— Tyű, aki szötte-fonta! Hát te mőte lettél mívész, he! kajáttok oda neki atyai indulatval. Akire aszonta szömméretössen, hogy a Zichy Janó grófhol szegődött be koncert-takácsnének. No Sáríkám, mondok, csak e ne hibázd a nyüstöt!

Fonál, vászony, ümög: ez az ordó naturális az iparba. Nízem, forgatom: hátul van-é jaz eleje, elül

van-é jaz hátulja? A monyográm nyomra vezetött.

Csak szép az az ipar! Bele kóstolok még a többi termékejibe is, de jaddig e nem hagyom a magam iparát, akar hogy piszkálja is a forrásait az kórrmány, aki termeszítése van a produktumainak! Csak azér is, hadd szólljék az az igazi forrásnyitogató hazai csöndes!

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

— Meggyilkolták, épen Sylvester estéjén, december 23-án.

— IV. Henrik jelszava az volt, hogy nem nyugszik addig, míg minden francziának nem lesz tyuk a fazekában.

— Erzsébet meghalt VI. Jakab javára.

— Erősebb vil'amszikra a legnagyobb ökröt is képes leütni, azért óvatosan bánjanak.

— Homorú tükör megfordítva mutat, ha pl. belené-zünk, a hátunkat látjuk meg benne.

— Sötétben némely ember nem képes a sárga színt megkülönböztetni.

— Most XVI. Lajos fogom kihallgatni.

— Tschudi leirta a svajcziak madaréletét.

— A veszfáliai béke egyike a legnehezebben tanulandó békéknek.

— XIV. Lajos uralkodása békés volt, mert a háborukat ki fogjuk hagyni.

— A tudományból viczet üzni megtiltom, sőt megparancsolom.

— Az emberek azt mondják, hogy a papok azért nem tudnak gyermekekkel bánni, mert nekik nincsenek; ez azonban nem igaz.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

— Kalakaua király naplójából. —

Páris elég csinos hely és nagyobb Honolulu-nál. A templomot, melynek neve »Nôtre Dame«, Victor Hugo építette. A boulevardokon tömérdek az ember, de merő idegen. (Honolulu-ban mindenkit személyesen ismerek.) A tengert itt Szajjának nevezik és elfelejtették megszöni, pedig a szakács itt nagyon sok. Király itt nincsen, csak Grévy. A mostani Grévyt Gambettának hívják, ami felszeműt jelent. Én, ha francia volnék, inkább Judic asszony uralom kormányoztatnám magamat, kinek több judiciuma van, ami már lábikráin is meglátszik. Az ő térdkötőjének rendjével föl is ruháztatnám magam. Legelőbbkelő hölgy Párisban Sarah Bernhardt kisasszony; ő játsza ott az egyetlen királynőket, kik azonban mind elvesznek. Ezt némelyek francia tragédiának, mások francia történetnek nevezik. Én kissé soványlom e hölgyet és csodálom, hogy Franzensbadba nem megy fél-évre. Művészete nem eléggé hemisphaericus és bárkivel beleszólanok. Hadi szemlén is voltam, de senki sem esett el; ily gyenge módon tanulják az emberölés mesterségét; nem csoda, hogy a németek megverték. Az étel itt igen jó, de csak háromszor esznek napjában, éhenkórász egy nemzet. Pezsgőt sokat ittam, de nem olyan jó mint a miénk; alkalmasint szőlőlével hamisítják.

London egy igen nagy ország. Lakóit angoloknak hívják, de amerikusul beszélnek. A ki nem vöröshaju, azt mind bezárják, hogy ne csufítsa el a hazát. A királynőt Győzelemnek hívják és özvegyasszony. Ha drága nőm meg találna halni, nem rossz partit volna. — Anglia sziget, épen úgy mint az én Owaihim. Sandwichnek itt a sódarral bélelt vajás kenyeret kivják. Az ilyen Sandwich sokkal kisebb mint az enyém. A lakosság tömérdek és betegségben nem hal meg senki, csak vasuti szerencsétlenségekben. A gazdagság irtózatossá nagy Egy Rothschild nevű emberről beszélnek, hogy ezüst kanállal eszik, még pedig olyannal, melyet nem lopott. A nép két pártra oszlik: mylordokra és myladikre, kik között elkeseredett házasságok folynak. Voltam a parlamentben, hol épen egy Bill nevű urat fogtak el, kit azonban sehol sem láttam. Voltam továbbá a »British Museum« nevű zsvívásáron, hol a törött edényeket és feslett cipőket őrzik, míg az ujakat megvetik. A hölgyek ingeik felett mindenféle hosszú ruhákat viselnek, ami csak boszanthatja a művelt idegent. Gladstone miniszterrel beszéltem és érdekes programot közlött velem az utolsó két hét időjárásáról. Győzelem királynőt nem találtam otthon, mert épen varrógépét vitte a gyárba javítás végett. A plumpudding igen jó étel, csakohgy tiz fontnál többet nem lehet belőle megenni. A fő nemzeti tulajdonságokhoz tartozik még a

roastbeef, a sherry, a shilling és a köd. Ez utóbbi nálunk nincsen, de küldetek belőle egy pár hajótehernyit, mert e levegőből készült kocsony igen pikáns valami.

*

Bécsben igen jól mulattam. Itt minden ember egész nap muzsikál és valczert tánczol. Én is táncoltam, és pedig a városi parkban, hol az osztrák arisztokraczia szokott kankanérozni gázfény mellett. A hölgyek itt igen barátságosak és a grófnők vadon szaladgálnak az utcákon, míg a szobaleányok rendesen bárónők, vagy legalább hercegnők. A Fürst-színház a práterben a világ legfinomabb udvari színháza, hol csak a klasszikus zenét mivelik. Egyáltalán a wurstelpráter az európai rang, gazdagság és genie gyűpontja. A sör ott kitűnő és olcsó, a hölgyek maguk szolítják meg az idegent és egy czvikipusziért mindenre készek. Egy nagy mázsalón ott Bismarck, Vilmos császár s a többi irányadó politikusok minden évben megmázsalatják magukat; én is latba vetet'em tehát ugyanott személyem súlyát. Van ott továbbá egy nagy hinta, mely az európai sulyegyen fön-tartására készült s annak ingadozásait hiven tükrözi. E hintába szoktak ülni az osztrák miniszterek, ha tanácskozást akarnak tartani. Láttam ott továbbá a vilaghirű »elefánthölgyet«, ki 379 fontot nyom s kinek czombját nem voltam képes átölelni. Fotografát cseréltünk és igen kellemes estét töltöttem vele hajnalig. Megigérte, eljő vendégszerepelni királynőnek Honolulu-ba. Mindössze mondhatom, hogy Honolulu után Bécs a legszebb, legmulatságosabb és legnobilisabb város e föld négyyszögén.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Cortina. A kis levél még reggel ott volt a portás kisasszony-nál. A veszettség a miénk. — H. A. A figyelmeztetés nem vész kárba. — Gy—ri. (B. Szmbt.) A czimzethez fogjuk juttatni. Hogy eddig nem történt, annak oka az, hogy a levél az adresszátus lakására ment, ki csak mostanában került haza. — H. A. Nehezen várjuk a személyes találkozást. A biztató kezdetnek ily bus végét bizony még nem álmodtuk volna. — „Gzt. de Hngr.“ A bizonyára becses viszony szövését tőlünk nem függő ok akadályozza meg. Talán ősszel. — Cs. J. Bővebb választ ez uttal nem küldhetünk. Csak annyit: hogy a távolságból más milyennek látszik sok dolog, mint közelben. Ha az illető a fővárosba kerül, el ne menjen szerkesztőségünk kapuja mellett, hanem térjen be hozzánk. Előszóval gyorsabban és alaposabban lehet boldogulni. A késő tudósítást két havi alibi magyarázza és mentse ki. — S. F. Az Absentiusok épülésére közöljük. — V—kó P. Már hogy ne teremne megint naptár? Lesz, még pedig a javából! Mokány Berczi az ő hosszas uri pihenésétől megmócsingosodva, keményen neki dül a diktálásnak és Tolyáss Dániel komája, a Bukovay és Dákó Pista gyerekek, valamint Vöröshegyi ur ő Nga s az öreg Seiffensteiner közreműködésével, nem különben Jankó remeklő rajztollának művészi segítségével olyan humorisztikus kalendáriumot készül pöndöríteni, milyent, ha megfeszül a m. t. Akadémia, meg ha hanyatt vágja is magát az anya-kormány, nem tudna kidrukkolni, valamint hogy »Drukk!« is léssen e jeles termékek az ő nevezettye. Gesztenye vásárra piacra is ugrik. — Több levélről, helyszülke miatt, a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.